

Az Országgyűlés Honvédelmi és
rendészeti bizottsága

Formányszám: T/10749/3
Érkezett: 2013. Szeptember 11.

Bizottsági módosító javaslat

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 94. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján az „**A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvénynek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról**” szóló T/10749. számú törvényjavaslatához a Honvédelmi és rendészeti bizottság az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjeszti elő:

1. A törvényjavaslat címe a következőképpen változik:

**„2013. évi ... törvény
a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási
rendszerről szóló 2012. évi II. törvénynek és a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV.
törvénynek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról”**

2. A törvényjavaslat az alábbi új 6. §-sal egészül ki és a további szakaszok számozása értelemszerűen változik:

„6. §

A Szabs. tv. a 200. §-át követően a következő 154/A. alcímmel egészül ki:

„154/A. Jogosulatlan közterületi értékesítés

200. § (1) Aki közterületen a kereskedelemről szóló törvény szerinti közterületi értékesítést jogosulatlanul végez, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.”

3. A törvényjavaslat az alábbi új 8. §-sal egészül ki és a további szakaszok számozása értelemszerűen változik:

„8. §

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 9. § (4) bekezdés f) pontjában a „bírságot szab ki” szövegrész helyébe a „közterületi értékesítés szabályainak megszegése kivételével bírságot szab ki” szöveg lép.”

I n d o k o l á s

A közterületen történő illegális árusítás hatékony eszközökkel történő visszaszorítása a törvényalkotás különösen fontos feladata. A szóban forgó magatartás jogsértő mivolta nem csupán abban áll, hogy ezek az árusítók mindenféle jogcím, a szükséges hatósági, illetőleg szakhatósági engedély nélkül végzik e tevékenységüket, hanem abban is, hogy magatartásukkal gyakran jelentős mértékben zavarják a közforgalmat, az esetek túlnyomó részében ellenőrizhetetlen minőségű és forrásból származó, az egészségre esetleg káros termékeket (élelmiszert) árusítanak, amelyek döntően eleve bűncselekmény elkövetéséből származnak (lopott élelmiszer, védjegyjogosultságot sértő hamis termékek, stb.). Az illegális árusítók a legalapvetőbb higiéniai, egészségügyi előírásokat sem tartják be, tevékenységük befejeztével hulladékot (papírdoboz, stb.) hagynak hátra. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a szóban forgó jelenség visszaszorítására a helyi önkormányzatok által alkalmazott, a jelenleg hatályos jogszabályi környezetnek megfelelő közigazgatási hatósági eljárás alkalmatlan a jelzett probléma megoldására. Az illegális közterületi árusítás felszámolása iránti egyre erősödő társadalmi igényre is tekintettel indokolt a szóban forgó tevékenység önálló szabálysértési tényállásként történő szankcionálása, ami lehetővé teszi a szabálysértési kódexben szabályozott egyéb kényszerintézkedések foganatosítását a jogsértőkkel szemben. Gyakorlati tapasztalatok szerint ugyanis tényleges visszatartó erővel bíró jogintézmény a zugárusokkal szemben az általuk kínált „termékek” elkobzása lehet. Elkobzás alkalmazása pedig a közigazgatási hatósági eljárás keretén belül nem, csakis a szabálysértési kódex normarendszerében lehetséges. A zugárusítás szabálysértéssé nyilvánításának eredményeképpen tehát a szabálysértési törvény elkobzásra [18. § (1) bekezdés d.) pont], illetőleg a lefoglalásra [75 § (1) bekezdés b.) pont] vonatkozó szabályai alkalmazásával lehetőség nyílik a zugárusokkal szembeni hatékony, jelentős visszatartó erővel bíró jogintézményeken keresztül történő hatósági fellépésre.

A kereskedelmi törvény (2005. évi CLXIV. tv.) 9. § (4) bekezdés f.) pontjának párhuzamos módosítása a szabálysértési törvény 2. § (4) bekezdésébe szereplő azon garanciális szabály miatt szükséges, amely értelmében nem állapítható meg szabálysértés akkor, ha a tevékenységre, vagy mulasztásra törvény, kormányrendelet közigazgatási bírság alkalmazását rendeli el. Tekintettel arra, hogy a szabálysértéssé nyilvánítandó megatartás a kereskedelmi törvény tárgyi hatálya alá tartozik és ezért az abban szereplő előírások megszegése esetére a 9. § (4) bekezdésében rögzített jogkövetkezmények alkalmazásának, ezen belül közigazgatási bírság kiszabásának is helye van, a szabálysértési törvény fenti rendelkezése értelmében szabálysértés megállapítására a szóban forgó esetkörben nem volna mód. A módosításban szereplő kivétel közbeiktatásával a zugárusok esetében – a helyi önkormányzatok, mint kereskedelmi hatóságok által a gyakorlatban egyébként sem alkalmazott – bírságolási

jogosítvány megszűnne, ezáltal pedig a szigorúbb és a fentiekben már bemutatottak szerint hatékonyabb eszközök alkalmazását lehetővé tevő szabálysértési eljárás lefolytatására nyílna mód.

Budapest, 2013. szeptember 11.

Dr. Kocsis Máté
elnök

